

Tweede advies van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming betreffende het voorstel voor een kaderbesluit van de Raad over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken

(2007/C 91/02)

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR GEGEVENSBECHERMING,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 286,

Gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾, met name artikel 41,

HEEFT HET VOLGENDE ADVIES AANGENOMEN:

1. Op 19 december 2005 heeft de EDPS advies ⁽³⁾ uitgebracht over het voorstel van de Commissie voor een kaderbesluit van de Raad over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken. In zijn advies wijst de EDPS op het belang van dit voorstel als een doeltreffend instrument voor de bescherming van persoonsgegevens op de onder titel VI van het EU-Verdrag vallende terreinen. In een dergelijk instrument dient niet alleen rekening te worden gehouden met de beginselen van de bescherming van persoonsgegevens als vastgelegd in Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa ⁽⁴⁾ en meer specifiek in Richtlijn 95/46/EG, maar dienen ook aanvullende voorschriften te zijn opgenomen die voortvloeien uit de specifieke aard van het desbetreffende gebied, namelijk de wetshandhaving. Voor de EDPS is het van wezensbelang dat het kaderbesluit zal gelden voor iedere vorm van verwerking van politieke en justitiële gegevens, ook wanneer het niet gaat om gegevens die door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat worden doorgezonden of beschikbaar gesteld. Een consistente bescherming van de persoonsgegevens is cruciaal, ongeacht waar, door wie of waartoe ze verwerkt worden. De EDPS heeft verscheidene voorstellen gedaan om de bescherming te verbeteren.
2. Op 27 september 2006 heeft het Europees Parlement een wetgevingsresolutie over het Commissievoorstel goedgekeurd, waarmee in grote lijnen hetzelfde wordt beoogd als met het advies van de EDPS: het voorstel wordt in zijn algemeenheid gesteund, maar geamendeerd ten einde het door het kaderbesluit geboden beschermingsniveau te verhogen.
3. Het Commissievoorstel is thans in bespreking bij de Raad, die hiermee naar verluidt goede vorderingen maakt ⁽⁵⁾, waarbij de tekst op wezenlijke punten gewijzigd wordt. Er worden door het voorzitterschap van de Raad ernstige pogingen in het werk gesteld om zelfs nog sneller te gaan. Het is de bedoeling van het voorzitterschap dat in december 2006 met betrekking tot de voornaamste onderdelen overeenstemming wordt bereikt over een gezamenlijke aanpak.
4. De EDPS acht het een goede zaak dat de Raad ruimschoots aandacht besteedt aan dit belangrijke voorstel. Hij is evenwel bezorgd over de evolutie van dit dossier. In de teksten die thans bij de Raad worden besproken, zijn noch de amendementen van het Europees Parlement noch de adviezen van de EDPS en van de Conferentie van Europese gegevensbeschermingsautoriteiten verwerkt. Daarentegen, zijn in heel wat gevallen de bepalingen in het Commissievoorstel die waarborgen voor de burgers bevatten, geschrapt of aanzienlijk afgezwakt. *Dientengevolge is er nu een gerede kans dat het beschermingsniveau lager zal zijn dan het geval was met Richtlijn 95/46/EG, of zelfs lager dan krachtens het meer algemeen geformuleerde Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa, dat bindend is voor de lidstaten.*

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 47 van 25.2.2006, blz. 27

⁽⁴⁾ Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens van de Raad van Europa van 28 januari 1981.

⁽⁵⁾ Formeel gezien zijn er geen openbare documenten beschikbaar en is de EDPS niet rechtstreeks bij de werkzaamheden van de Raadsgroep betrokken. Documenten waaruit de stand van zaken bij de Raad kan worden opgemaakt, staan op de website van Statewatch (www.statewatch.org).

5. De EDPS merkt tevens op dat de Commissie LIBE van het Europees Parlement onlangs haar bezorgdheid geuit heeft over de keuzen die door de Raad met betrekking tot dit kaderbesluit dreigen te worden gemaakt.
6. Om deze redenen brengt de EDPS thans een tweede advies uit. Dit beperkt zich tot enige wezenlijke punten van zorg, waarbij de opmerkingen in het advies van de EDPS van december 2005, die alle onverkort van kracht blijven, niet worden herhaald.

Algemene bezorgdheid

7. Op het werkterrein van vrijheid, veiligheid en recht, zoals dit thans wordt ontwikkeld, wordt de uitwisseling van politieke en juridische gegevens tussen de lidstaten steeds belangrijker. Om deze informatie-uitwisseling te vergemakkelijken, zijn verscheidene rechtsinstrumenten voorgesteld dan wel reeds aangenomen. In deze context merkt de EDPS eens te meer op dat een stevig rechtskader ter bescherming van het gegevenssubject nodig is, om zeker te stellen dat de grondrechten van de burgers worden nageleefd. Het huidige (voorstel voor een) kaderbesluit houdt rechtstreeks verband met deze voorstellen om de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken.
8. Hoewel ook de EDPS erkent dat het belangrijk is dat de Raad het kaderbesluit zo snel mogelijk aanneemt, waarschuwt hij dat een snelle besluitvorming niet mag resulteren in lagere beschermingsnormen. De teksten die thans bij de Raad in behandeling zijn, doen eraan twijfelen of het resultaat voldoende stevig zal zijn om de burger een adequaat niveau van bescherming te garanderen. In de huidige situatie lijkt de nagestreefde snelheid ertoe te leiden dat controversiële bepalingen worden geschrapt of afgezwakt. Indien men te weinig tijd neemt om overeenstemming te bereiken over mogelijk omstreden bepalingen kan dit afbreuk doen aan de kwaliteit van het kaderbesluit.
9. Gezien dit alles beveelt de EDPS de Raad aan om voor de onderhandelingen meer tijd uit te trekken, met het oog op een resultaat dat voldoende bescherming biedt.

Toepasbaarheid op de verwerking in eigen land

10. Dit punt was een wezenlijk onderdeel van het advies van december 2005 en is nadien uitvoerig besproken. Gemeenschappelijke voorschriften inzake databescherming dienen te gelden voor alle gegevens op het terrein van de politieke en justitiële samenwerking, en niet slechts voor die welke grensoverschrijdend tussen de lidstaten worden uitgewisseld. Een beperktere toepassing kan niet de krachtens artikel 30, lid 1, onder b) van het EU-Verdrag vereiste bescherming bieden. Dit punt is verscheidene malen te berde gebracht, ook door andere relevante betrokkenen dan de EDPS.
11. In zijn advies van december 2005 heeft de EDPS opgemerkt dat beperking tot met andere lidstaten uitgewisselde gegevens het toepassingsgebied van het kaderbesluit buitengewoon ongewis en onduidelijk zou maken, hetgeen zou indruisen tegen de voornaamste doelstelling van dit besluit. Wanneer persoonsgegevens worden verzameld of verwerkt, is immers nog niet bekend of deze gegevens later in aanmerking komen voor uitwisseling met bevoegde autoriteiten uit andere lidstaten.
12. Derhalve is een beperkter toepassingsgebied onwerkbaar; dit zou binnen de databestanden van de wetshandhavingsautoriteiten een moeizaam en nauwkeurig onderscheid vergen tussen verschillende gegevenscategorieën, hetgeen slechts kan leiden tot extra complicaties en kosten voor deze autoriteiten, terwijl de rechtszekerheid van de betrokkenen wordt geschaad.
13. Hier volgen twee voorbeelden om deze gevolgen te illustreren. In de eerste plaats vloeien complicaties en extra kosten voort uit het feit dat er vrij vaak in misdaaddossiers gegevens voorkomen die van verschillende instanties afkomstig zijn. Het gevolg van een beperkte werkingssfeer zou zijn dat sommige onderdelen van dergelijke samengestelde dossiers — namelijk die welke afkomstig zijn van instanties uit andere lidstaten — krachtens het kaderbesluit beschermd zijn, terwijl de overige gegevens dat niet zijn. In de tweede plaats zou de rechtszekerheid van de betrokkenen geschaad worden omdat — indien het bij een beperkte toepassing zou blijven — uit derde landen afkomstige gegevens die niet tussen lidstaten zijn uitgewisseld, niet onder het kaderbesluit zouden vallen. De verwerking van dergelijke gegevens houdt uiteraard voor het gegevenssubject bepaalde risico's in, bijvoorbeeld wanneer er geen wettelijke verplichting is om de juistheid van dergelijke gegevens na te gaan. Een goed voorbeeld hiervan is wanneer in een lidstaat de „no-fly”-lijsten van derde landen voor wetshandhavingsoeinden zouden worden toegepast.

14. De EDPS wijst er andermaal op dat op het gebied van politieke en justitiële samenwerking een hoog niveau van gegevensbescherming noodzakelijk is, aangezien de verwerking van persoonsgegevens op dit terrein van nature specifieke gevaren voor de burger meebrengt, zoals onder andere in artikel 30, lid 1, onder b) van het EU-Verdrag wordt erkend. Daarnaast zou, indien de gegevensbescherming in de eerste pijler sterk zou afwijken van die in de derde pijler, niet alleen het recht van de burgers op bescherming van persoonsgegevens worden geschaad maar ook de doeltreffendheid van de wetshandhaving en het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten.
15. Het voorstel heeft twee doelstellingen. Ten eerste wordt beoogd de burgers waarborgen te bieden tegen oneigenlijk gebruik van hun persoonsgegevens. Voor de betrokken burger is het niet relevant of zijn gegevens verwerkt worden in het kader van uitwisseling tussen de lidstaten of in zuiver binnenlands verband. Ten tweede zou het voorstel moeten bijdragen aan het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten, hetgeen een voorwaarde is voor een succesvolle uitwisseling van informatie. Indien bij de verwerking van deze gegevens gemeenschappelijke normen worden toegepast, zullen tussen de lidstaten uitgewisselde gegevens gemakkelijker worden aanvaard.
16. De EDPS waarschuwt dat, indien de toepassing van het kaderbesluit beperkt blijft tot gegevens die tussen de lidstaten worden uitgewisseld, niet gewaarborgd is dat er tussen de instanties van de lidstaten vertrouwen kan worden opgebouwd. Daarenboven kan een tekst met een beperkte werkingssfeer de burger geen passende bescherming bieden. In beide gevallen vormt het kaderbesluit voor de burger niet langer een passende waarborg tegen misbruik van zijn gegevens door overheidsinstanties. De EDPS meent dat deze beschermingsfunctie van de wetgeving wezenlijk is, alleen al om te garanderen dat de Europese Unie overeenkomstig artikel 6 van het EU-Verdrag de grondrechten eerbiedigt.
17. Ten slotte is er een strategisch argument om het kaderbesluit voor alle vormen van verwerking te laten gelden. Tijdens onderhandelingen die onlangs met de Verenigde Staten zijn gevoerd over een nieuwe overeenkomst inzake de verwerking en overdracht van persoonsgegevens van luchtvaartpassagiers ⁽¹⁾, is gebleken dat een degelijke EU-wetgeving ter bescherming van de burgers in alle situaties binnen de EU tevens de positie van de EU tijdens onderhandelingen met derde landen zou versterken. Waar thans een dergelijke stevige wetgeving ontbreekt, kan moeilijk van derde landen als voorwaarde voor de overdracht van persoonsgegevens worden geëist dat ze een passend beschermingsniveau bieden.

Andere punten van bezorgdheid

18. *Nadruk op de kwaliteit van de gegevens.* In artikel 4 van het Commissievoorstel zijn niet alleen de belangrijkste beginselen betreffende de kwaliteit van de gegevens uit Richtlijn 95/46/EG opgenomen, maar ook enige specifieke voorschriften. Er wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende typen gegevens-subjecten (verdachten, veroordeelde personen, slachtoffers, getuigen), wier gegevens op verschillende wijze dienen te worden behandeld, met in het bijzonder voor niet-verdachte personen specifieke waarborgen. Voorts zijn de lidstaten verplicht om de gegevens te onderscheiden naar de mate van nauwkeurigheid en betrouwbaarheid. Dit is een belangrijke bepaling, aangezien de wetshandhavingsautoriteiten ook dikwijls gebruik maken van „zachte” gegevens, die gebaseerd zijn op aannames en niet noodzakelijkerwijs op feiten. De EDPS beschouwt deze bepalingen als essentiële waarborgen, die niet uit het voorstel mogen worden geschrapt noch facultatief mogen worden gesteld.
19. *Verwerking van gegevens en doelbinding.* In zijn advies van december 2005 heeft de EDPS zich gebogen over de noodzaak van betere wettelijke voorschriften voor het verdere gebruik van gegevens die door een instantie voor een specifiek doel zijn verzameld. Thans houden de twijfels van de EDPS ten aanzien van artikel 5 vooral verband met zijn opvatting op dit punt dat enerzijds (verdere) verwerking van gegevens voor bredere doeleinden dient te worden toegestaan, maar dat anderzijds de wet ter bescherming van het gegevenssubject duidelijk dient te bepalen aan welke voorwaarden deze verwerking dient te voldoen. De EDPS wenst te waarschuwen tegen oplossingen waarbij deze zaak volledig aan de nationale wetgeving zou worden overgelaten of waarin niet de beperkende voorwaarden voor verdere verwerking zijn opgenomen die in Richtlijn 95/46/EG en Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa ⁽²⁾ zijn voorgeschreven. Wat de verwerking van speciale gegevenscategorieën betreft, geldt volgens Richtlijn 95/46/EG en Verdrag nr. 108 een algemeen verbod, waarop evenwel uitzonderingen mogelijk zijn ⁽³⁾. Het stemt de EDPS tot zorg dat in het kaderbesluit het algemene verbod komt te vervallen en dat hiermee de uitzondering de regel wordt. Deze oplossing druist niet alleen in tegen Richtlijn 95/46/EG maar ook tegen Verdrag nr. 108.

⁽¹⁾ Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en overdracht van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) door luchtvaartmaatschappijen aan het Department of Homeland Security van de Verenigde Staten van Amerika, PB L 298 van 27.10.2006, blz. 29

⁽²⁾ Zie artikel 13, juncto artikel 6, lid 1, onder b) van Richtlijn 95/46/EG en artikel 9, juncto artikel 15, onder b, van Verdrag nr. 108.

⁽³⁾ Zie artikel 8 van Richtlijn 95/46/EG en artikel 6 van Verdrag nr. 108.

20. *Uitwisseling van persoonsgegevens met andere instanties en met particuliere partijen* Het Commissievoorstel bevat beperkingen en specifieke waarborgen voor de uitwisseling van informatie met andere overheidsinstanties dan politie en justitie, met particuliere partijen en met de autoriteiten van derde landen. De EDPS bevestigt het belang van deze specifieke bepalingen, en wel om de volgende redenen. In de eerste plaats houdt de uitwisseling van informatie met dergelijke „derde partijen” specifieke risico's in (beveiligingsinbreuken, verdere verwerking voor andere doeleinden, enz.). In de tweede plaats is het betrekken van derde partijen bij wetshandhaving en bij de verwerking van gegevens voor de wetshandhaving meer en meer gemeengoed aan het worden. Goede voorbeelden hiervan zijn Richtlijn 2006/24/EG betreffende de bewaring van gegevens ⁽¹⁾, de overeenkomst inzake PNR-gegevens met de Verenigde Staten en de zogenaamde SWIFT-zaak ⁽²⁾. Ten derde stemt het PNR-arrest van het Europese Hof van Justitie van 30 mei 2006 ⁽³⁾ tot ongerustheid over de bescherming van de gegevens die door particuliere partijen voor commerciële doeleinden worden verzameld en die later voor wetshandavingsdoeleinden worden verwerkt.
21. Wat de overdracht naar en van andere overheidsinstanties dan wel particuliere partijen binnen de EU betreft, is het van belang dat deze zaken in het voorstel nauwkeurig worden geregeld en dat de geboden oplossingen in overeenstemming zijn met Richtlijn 95/46/EG. Deze oplossingen moeten ervoor zorgen dat de gevolgen van de pijlerstructuur — in het bijzonder de onzekere afbakening tussen beide pijlers waar het de uitwisseling van persoonsgegevens tussen wetshandhavingsautoriteiten en andere partijen betreft — geen afbreuk doen aan de doeltreffendheid van de bescherming.
22. Wat de overdracht van gegevens naar en uit derde landen betreft: volgens het Commissievoorstel moet de Commissie beoordelen of een derde land een passend beschermingsniveau biedt. Indien de Raad op dit punt niet met het Commissievoorstel kan instemmen zou dit ertoe leiden dat iedere lidstaat zelf over dit beschermingsniveau een oordeel uitspreekt, of, erger nog, de gegevens toezendt zonder dat het beschermingsniveau in het betrokken derde land is onderzocht. Het ontbreken van een geharmoniseerd systeem voor de uitwisseling van persoonsgegevens met derde landen kan er ook toe leiden dat:
- het vertrouwen tussen de autoriteiten van de lidstaten wordt geschaad, aangezien een instantie minder snel bereid zou kunnen zijn haar informatie met een instantie in een andere lidstaat te delen indien deze lidstaat zijn informatie ook deelt met autoriteiten van derde landen, zonder dat er duidelijke waarborgen bestaan;
 - U-bochtconstructies worden toegepast. Indien een instantie uit een lidstaat vanwege de krachtens het kaderbesluit verleende bescherming informatie niet rechtstreeks uit een lidstaat mag ontvangen, kan zij een instantie uit een derde land om bijstand verzoeken;
 - de autoriteiten van derde landen kunnen gaan „shoppen”: ze zullen hun verzoek om informatie richten tot die lidstaat waarvan de wetgeving ten aanzien van de overdracht van gegevens de laagste eisen stelt.
- De EDPS acht het van essentieel belang dat er mechanismen worden ingevoerd die gemeenschappelijke normen en een gecoördineerde beoordeling van het beschermingsniveau mogelijk maken opdat aan Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa (in het bijzonder aan artikel 12) kan worden voldaan ⁽⁴⁾. Het kaderbesluit dient in dergelijke mechanismen te voorzien.

23. De EDPS begrijpt dat verscheidene lidstaten niet overtuigd zijn van de rechtsgrond voor het regelen van de uitwisseling van persoonsgegevens met derde landen in gevallen waarin degelijke gegevens niet zijn ontvangen of zijn verstrekt door de bevoegde instantie van een andere lidstaat. De EDPS meent dat er geen redenen zijn om de rechtsgrond in twijfel te trekken. Uit de voorbeelden die hij in zijn advies van december 2005 uiteenzet en uit de argumenten in de vorige alinea blijkt dat de uitwisseling van gegevens met derde landen rechtstreeks verband houdt met de samenwerking op politieel en justitieel gebied tussen de lidstaten uit hoofde van artikel 29 van het EU-Verdrag. Een bepaling over de uitwisseling van persoonsgegevens met derde landen moet worden beschouwd als een aanvullende, noodzakelijke bepaling voor het bereiken van de doelstellingen van artikel 29 juncto artikel 6 van het VEU, in het bijzonder nauwere samenwerking tussen politiediensten met eerbiediging van de grondrechten.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG, PB L 105, blz. 54.

⁽²⁾ Zie advies 10/2006 van de Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens van artikel 29 van 22 november 2006 over de verwerking van persoonsgegevens door de Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunications (SWIFT).

⁽³⁾ Arrest in de zaken C-317/04 en C-318/04.

⁽⁴⁾ Zie ook, meer exact: artikel 2 van het (door verscheidene lidstaten bekrachtigde) aanvullend protocol, dat overeenkomt met de artikelen 25 en 26 van Richtlijn 95/46/EG.

24. *De rechten van de betrokkenen.* Iedere betrokkene heeft het recht om ingelicht te worden over de verwerking van gegevens die op hem betrekking hebben. Dit recht houdt verband met het beginsel van een eerlijke en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens, dat op zichzelf in het kaderbesluit wel in acht wordt genomen en dat voorts beschermd is krachtens Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa, en met name de artikelen 5, onder a) en 8. Een wezenlijk onderdeel van dit recht is dat de verantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens deze inlichtingen ambtshalve moet verstrekken. Aangezien de betrokkene normaliter niet weet noch kan weten dat verwerking van hem betreffende informatie plaatsvindt, zou het tegen het wezen van dit recht indruisen om te eisen dat de betrokkene een verzoek om informatie indient. Uiteraard bestaan er uitzonderingen op het recht om ingelicht te worden en is het duidelijk dat deze uitzonderingen juist op het gebied van de wetshandhaving van belang kunnen zijn, aangezien het verstrekken van inlichtingen over een strafrechtelijk onderzoek dit onderzoek kan schaden. Iedere oplossing waarbij het recht om ingelicht te worden afhangt van een verzoek van de betrokkene is echter onaanvaardbaar en is onverenigbaar met Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa.
25. De EDPS wenst te benadrukken dat *de gegevensbeschermingsautoriteiten zich dienen op te stellen* conform hetgeen krachtens Richtlijn 95/46/EG van hen mag worden verwacht. Deze positie is des te relevanter op het terrein van de politieke en justitiële samenwerking. De samenwerking tussen de wetshandavingsautoriteiten met het oog op de effectieve bestrijding van terrorisme en andere ernstige vormen van criminaliteit maakt het in vele gevallen nodig om gevoelige persoonsgegevens te verwerken en om uitzonderingen te maken op de rechten waarover de betrokkenen in verband met hun gegevens beschikken (zie bijvoorbeeld het vorige punt met betrekking tot het recht om ingelicht te worden).
26. De EDPS acht het in de eerste plaats nodig dat de autoriteiten binnen de werkingssfeer van het kaderbesluit op doeltreffende wijze toezien op de verwerking van persoonsgegevens, in het bijzonder wanneer persoonsgegevens in het kader van de politieke samenwerking worden uitgewisseld. In de tweede plaats dient gewaarborgd te zijn dat deze instanties hun adviserende rol kunnen spelen, zulks zowel binnen de nationale rechtsbevoegdheid als binnen het geïnstitutionaliseerde netwerk van gegevensbeschermingsautoriteiten, de Groep van artikel 29 (zoals deze in de Richtlijn wordt genoemd). De bijdrage van de gegevensbeschermingsautoriteiten is nodig om de bescherming uit hoofde van het instrument in kwestie beter te doen aansluiten op die krachtens Richtlijn 95/46/EG, om ervoor te zorgen dat de wettelijke verplichtingen worden nageleefd en om ook op praktisch niveau een volledige harmonisatie tussen de lidstaten te bewerkstelligen.
27. Artikel 24 van het Commissievoorstel bevat gedetailleerde voorschriften voor de *beveiliging* van gegevens, die vergelijkbaar zijn met die van de Europol-overeenkomst. De EDPS waarschuwt uitdrukkelijk dat deze voorschriften niet mogen worden geschrapt. Een geharmoniseerd beveiligingsniveau is een belangrijk middel om het vertrouwen te versterken, zowel voor het gegevenssubject als tussen de autoriteiten van de lidstaten.
28. In zijn advies van december 2005 heeft de EDPS specifieke waarborgen aanbevolen met betrekking tot *de verwerking van bepaalde soorten gegevens*, zoals biometrische gegevens en DNA-profielen. Op wetshandhavingsterrein wordt de toepassing van dit soort gegevens steeds belangrijker, ondanks dat het gebruik ervan bepaalde specifieke gevaren voor de betrokkene kan inhouden. Gemeenschappelijke regels zijn nodig. De EDPS betreurt het dat de Raad zich deze aanbeveling niet heeft aangetrokken, althans niet op merkbare wijze. De EDPS verzoekt de Commissie en de Raad dringend een voorstel hierover goed te keuren, waarin het beschikbaarheidsbeginsel al dan niet een rol speelt.

Conclusie

29. De EDPS beveelt de Raad aan meer tijd voor de onderhandelingen uit te trekken, zodat er een resultaat kan worden bereikt dat voldoende bescherming biedt. Hoewel de EDPS erkent dat het van belang is dat de Raad het kaderbesluit op korte termijn aanneemt, moet er voor gewaakt worden dat een snelle besluitvorming leidt tot lagere beschermingsnormen.
30. Een samenhangende bescherming is van wezensbelang, onafhankelijk van de vraag wie met welk oogmerk de persoonsgegevens verwerkt. De EDPS verzoekt de Raad dringend te zorgen voor een beschermingsniveau dat niet lager ligt dan hetgeen geboden wordt door Richtlijn 95/46/EG, en zeker niet dan het bepaalde in het meer algemeen geformuleerde Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa, dat eveneens bindend is voor de lidstaten.
31. De gemeenschappelijke voorschriften inzake gegevensbescherming dienen van toepassing te zijn op alle gegevens op het gebied van de politieke en justitiële samenwerking, en niet alleen op de grensoverschrijdende uitwisseling van gegevens tussen de lidstaten. In dit advies worden argumenten gegeven die aantonen dat een beperkter toepassingsgebied onwettelijk is, voor de autoriteiten de zaken ingewikkelder maakt en tot meer kosten leidt, en de rechtszekerheid van het individu schaadt.

32. De overige punten van bezorgdheid van de EDPS zijn:

- De specifieke bepalingen inzake de kwaliteit van de gegevens in het Commissievoorstel mogen niet worden geschrapt noch facultatief worden gesteld.
- De bepalingen betreffende het verdere gebruik van gegevens en inzake bijzondere categorieën van gegevens dienen in overeenstemming te zijn met Richtlijn 95/46/EG en te voldoen aan het bepaalde in Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa.
- De specifieke bepalingen inzake de uitwisseling van gegevens met andere partijen dan de wetshavingsautoriteiten binnen de EU, mogen niet worden geschrapt noch qua toepassing worden beperkt. Wat de uitwisseling van gegevens met derde landen betreft, geldt als *uiterste minimum* dat er regelingen worden ingevoerd die gezamenlijke normen en gecoördineerde beoordeling van het beschermingsniveau mogelijk maken, ook al teneinde aan Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa te voldoen. Dergelijke mechanismen dienen in de tekst van het kaderbesluit te worden opgenomen.
- Oplossingen die het recht om te worden ingelicht afhankelijk stellen van een verzoek van de betrokkene zijn onaanvaardbaar en onverenigbaar met Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa.
- De gegevensbeschermingsautoriteiten dienen zich op te stellen overeenkomstig hun positie krachtens Richtlijn 95/46/EG.
- De gedetailleerde voorschriften inzake beveiliging, die vergelijkbaar zijn met die van de Europol-overeenkomst, mogen niet uit het voorstel worden geschrapt.
- De Commissie en de Raad dienen een voorstel aan te nemen over de verwerking van verschillende categorieën specifieke gegevens, zoals biometrische gegevens en DNA-profielen, waarbij het beschikbaarheidsbeginsel al dan niet een rol kan spelen.

Gedaan te Brussel op 29 november 2006,

Peter HUSTINX

Europese toezichthouder voor gegevens-
bescherming
